

Gospel

jäsenjulkaisu 4/2016

RIDERS

moottoripyöräkerho ry

S 6

Jumala vie, me
vikistään

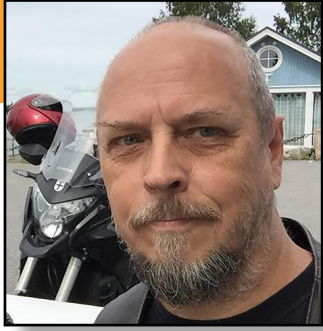
S 7

Löysin uuden elämän

S 12

GR kävi EMC:ssä

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

PT Juntumaa

Vastuullisia valintoja

Kiitoskirkko ja syyskokous kutsuvat kerholaisia syyskuun lopulla Kouvolan Voikkaalle.

Toivon mukaan jäsenistömme osallistuu tapahtumaan runsaslukuisesti. Syyskokouksessa katsomme eteenpäin. Päätämme tulevan vuoden taloudesta, toiminnasta ja uusista luottamushenkilöistä. Tarvitsemme kaikki "viisaat päät" tekemään päätöksiä, joiden vaikutukset ulottuvat vuosien päähän.

Juuri nyt on aika harkita alueilla tulevia ehdokkaita rukoillen ja neuvotellen. Kerhon vaalitoimikunta lähetti hiljattain aluevastaavien kautta jäsenistölle kirjeen, jossa pyydetään etsimään sopivia henkilöitä ja kun heitä löytyy, esittämään perusteltuja ehdotuksia vapaana oleville hallituspaikoille. Myös puheenjohtajan pesti on katkolla tänä vuonna.

Vastuullinen hallintotapa edellyttää huolellista valmistautumista. Ennakkoprosessilla on merkitystä. Näin suurella ja monipuolisilla toimintoilla ylläpitävällä kerholla ei ole varaa herätä miettimään ehdokkuuksia vakavammin vasta kokoustilanteessa.

Demokratia mahdollistaa sen, että kuka tahansa jäsen voi sekä esittää ehdokkaita että asettua ehdolle. Tässä kohtaa pitää samalla todeta, että kaikki, mikä on mahdollista, ei ole välttämättä viisasta. Juridisesti oikeat

ratkaisut eivät aina ole moraalisesti oikein. Demokratiassa on myös heikkoutensa. Tämä lienee varsin selvää jokaiselle esimerkiksi politiikkaa seuraavalle tai siinä mukana olevalle.

Siksi on aiheellista perehtyä vaalitoimikunnan vetoomukseen vakavuudella ja etsiä sellaisia ehdokkaita, jotka ovat jo ansainneet luottamuksensa kristillisten yhteisöjen hallintotehtävissä ja osoittaneet kyvykkäiksi rakentamaan yhteistyöhön. Pitkähkön kokemuksen kerhon jäsenyydessä tulisi olla ehdokkaiksi esitettävillä itseäänselvyys jo siksi, että he tuntevat toimintaa ja ihmisiä riittävän laaja-alaisesti.

Jälkiviisautta tai ei, mutta aivan kaikki viime vuosien valinnat eivät ole olleet onnistuneita. Näin sivusta seurattuna hallitus näyttää kärsineen aika ajoin sisäisistä jännitteistä. On tapahtunut eroamia kesken kauden. Tällainen kuluttaa tarpeettomasti voimavaroja, hermoja ja aikaa. Silloin on vaikea keskittyä olennaiseen ja mennä eteenpäin asioissa, joissa pitäisi edetä.

Hyvällä taustatyöllä, rukouksilla ja viisailla valinnoilla osoitamme arvostavamme sekä kerhoamme että niitä, jotka kantavat vastuuta meidän kaikkien ja yhteisen asiamme hyväksi.

MKKV tekee hyvää työtä

PeeTee Juntumaa

Torstai, 25. elokuuta. Kymmenet pienet ja vähän isommatkin kädet ojentuivat keltaisen turvanauhan takaa pyytämään läpsyä Orimattilan Jokivarren koulun pihaan lipuvilta motoristeilta. Monia läpsyjä tulikin; pihalle parkkeerasi tällä kertaa kaikkiaan 52 motoristia, muutama myös Gospel Riders -väreissä. Vastaanotto oli silminnähden iloinen, jopa innostunut sekä pihalla että koulun salissa, kun eksoottisen kirjava motoristijoukko asteli Ari "Santis" Santaharjun taakse odottamaan ohjelman alkua. Ja siinä ei kauan nokka tuhissut, kun Santis oli vauhdissa, ja hänen jälkeen taikuri Luttinen. Molemmat ottivat yleisönsä taidokkaasti.

Motoristi koulukiusaamista vastaan (MKKV) -toiminta starttasi kolmisen vuotta sitten Tampereella. Sons of Abraham -kerhon presidentti Santis sai sydämelleen koulukiusaamisen vastustamisen. Kiusaaminen on ollut kautta aikojen niin kipeä ja laaja riesa Suomenkin kouluissa, että vastakaikua löytyi nopeasti sekä kouluilta että kanssamotoristeilta. MKKV:n nimissä on tehty kymmeniä ja taas kymmeniä vierailuja kouluille eri puolilla Suomea. Motoristeja niihin on osallistunut keskimäärin yli viisikymmentä, enimmillään määrä on ollut sadan paremmalla puolella. Tänä syksynä joukko motoristeja vieraili MKKV:n merkeissä aivan maamme pohjoisimmassa kärjessä. Toimintaa rajoittavat vain koulujen kesäloma ja ajokauden lyhyys.

MKKV antaa varmasti toivoa monelle pienelle, tavalla tai toisella itsensä yksinäiseksi ja hylätyksi kokevalle lapselle. Toimintaa arvostetaan laajasti myös koulujen henkilökunnan ja lasten vanhempien keskuudessa.

Saliohjelman jälkeen lapset saivat ottaa "kylmiä tyypejä" pyörillä, ja myös motoristien kesken solmittiin uusia ystävyysuhteita. Ja lähtiessä taas läpsyteltiin. Kaikille osapuolille taisi jäädä sen verran hyvä fiilis ja paljon ajateltavaa, että se tuskin unohtuu ihan äkkiä.

Lisätietoa sivuilta mkkv.fi

Presidentin palsta

Tapio "City Cowboy" Kyllönen

Raiderin rispekti

Mitä on kristityn motoristin rispekti tai respect, niin kuin oikea alkukielen sana kuuluu? Jouduin pohtimaan tätä Espanjan EMC:ssä. Portugalilaisen kristillisen moottoripyöräkerhon presidentti ilmoitti heti presidenttien kokouksen (presidential meeting) alussa, että he joutuvat lähtemään tapahtumasta välittömästi, syynä järjestäjien osoittama rispektin puute. He kokivat joutuneensa kaltoin kohdelluiksi.

Opin viikonlopun aikana myös sen, että Espanja ja espanjalaiset eivät ole yksi yhtenäinen joukko. Tapahtuma järjestettiin Tarragonan alueella, Barcelonasta etelään. Tarragona kuuluu Kataloniaan. Kataloniassa järjestettiin vuosi sitten kansanäänestys maakunnan itsenäisyyden puolesta. Se ei liittynyt pelkästään taloudellisiin kysymyksiin. Katalonialaiset, kataloonit, ovat kuin joukko saksalaisia Espanjassa; täsmällisiä, tehokkaita. He pitävät kiinni sovituksista ja nojaavat sääntöihin. Katalooni ei todellakaan elä manjaana-mentaliteetilla. Siksi myös alueen talous on vankka.

Kokemukseni mukaan kataloonien kesken vallitsee luottamus. Kun joutain on sovittu, niin tehdään. Siinä on jotain suomalaista. Miehen sana riittää. Tämä tuli selväksi heti, kun saavuimme maakuntaan. Hotellimme oli Enkelten majatalo (Fonda dels Angels) Enkelten aukion (Plaza del Angels) laidalla noin 2000 vuotta vanhassa Monblancin kaupungissa. Kun saavuimme sinne kesken kiireisen lounasajan, tarjoilija tyrkkäsi avaimet käteeni ja sanoi: "Ai, te olette ne suomalaiset, joilla oli kaksi kahden hengen huonetta." Hotelli ei ollut huolinut etumaksua, eikä nytkään vaadittu passia eikä luottokorttia. Miehen sana ja Gospel Riders -liivit riittivät. Pienestä perhehotellista olisi muutakin positiivista sanottavaa, kuten vaikka perheen autotallin luovuttaminen matkajien käyttöön ja ylitsekävyä ystävällisyys.

Mutta palataanpa aiheeseen eli raiderin rispektiin. Kun portugalilainen presidentti nousi ja lähti puheensa jälkeen, ei täsmällisen, tehokkaan ja sovituksista kiinni pitävän järjestäjäkerhon puheenjohtajalle tullut mieleenkään keskeyttää kokousta ja käsitellä asiaa. Kokousta jatkettiin sovituksi. Minä sen sijaan koin kehotuksen jättää tämä tärkeä kokous ja lähteä perään.

Kun ampaisin perään, mielessäni pyöri monta asiaa. Yksi oli EMC:n tulevaisuus kaikkien kristillisten kerhojen kohtaamispaikkana. Miten mahdollisen tämän joukon olisikaan tulevaisuudessa

palata samaan pöytään muiden kanssa, kun ovi on tällä tavalla läimäytetty kiinni? Toiseksi, millaisen esimerkin pois lähteminen antoi paikalla olleille uusille kerhoille, joita ei ennen EMC:ssä ole nähty. Mielessä oli eri-

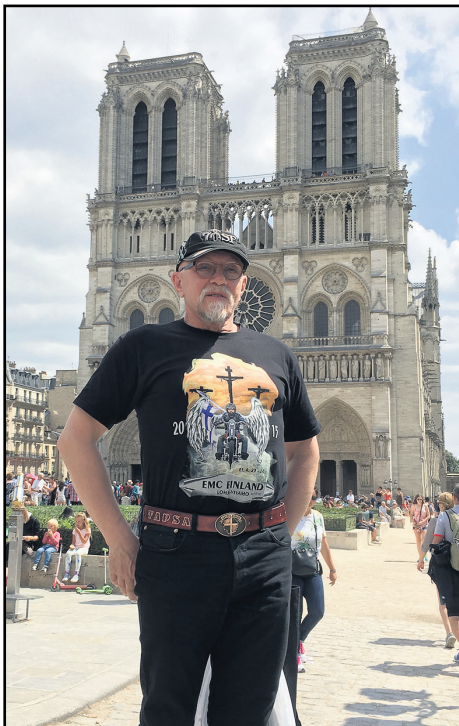
Kotona

koisesti Puolan Boanerges. Millainen kuva EMC:stä heille jäisi, miten he voisivat kokea riitelevän EMC:n omakseen? Kolmanneksi, mikä merkitys maallisista kerhoista tutulla rispekti-käsitteellä on kristillisessä ajattelussa? Neljäs päässä myllertävä ajatus oli kyseisen presidentin omalle jäsenistölleen antama esimerkki.

Respect -sana tarkoittaa arvonantoa, kunnioitusta. Maallisessa mielessä kunnioitus ja arvonanto on ansaittava. Sitä ei ole olemassa itsestään. Käytös voi olla aina toisia kunnioitettavaa, mutta se on eri asia kuin jonkun henkilön tai organisaation kunnioittaminen tai arvostaminen. Moottoripyöräkerhojen ja motoristien keskinäinen kunnioitus lähtee kuitenkin juuri tuosta kunnioitavasta käytöksestä toinen toistaan kohtaan. Toisen tekemisiä tai tekemättä jättämisistä ei arvostella. Toiset hyväksyvät ja kunnioitetaan toistemme erilaisuutta ihmisinä, motoristeina ja kerhoina. Sekulaarisissa mielessä kerholla on "oikeus" vaatia rispektiä. Tätä myös tämä kristillisen kerhon presidentti vaati; häntä ja hänen organisaatiotaan olisi pitänyt kunnioittaa, osoittaa rispektiä.

Oma käsitykseni kristillisestä toimintamallista perustuu enemmän Matteuksen evankeliumin 18. luvun jakeiden 21 ja 22 kaltaiseen käyttäytymiseen kuin rispektin vaatimiseen. Tai Roomalaiskirjeen 12. luvun jakeisiin 16-21. Mieleeni tulee vain yksi kerta, jolloin Paavali vaati kunnioitusta vedoten roomalaiseen syntyperäänsä. Silloinkin tarkoitus oli edistää evankeliumin asiaa sekä asiaa käsittelevien ihmisten keskuudessa että Roomassa. Jeesuksen kohdalta ei mieleeni tule rispektin vaatimista. Oman ristien kantaminen Golgatalle tai roomalaisten sotilaiden kidutettavaksi ja pilkattavaksi suostuminen ei pienimmissäkään määrin osoita kunnioituksen tai arvostuksen vaatimista, päinvastoin. Toisaalta hän kyllä ansaitsi kaiken rispektin sanoillaan ja käytöksellään.

Lohdullisena tietona niille, joita asia jäi vaivaamaan: EMC pelastettiin. Ei kuitenkaan Raamatulla päähän mätkimällä ja edellä mainittuja tai muita Raamatun kohtia lainaamalla vaan rakastamalla – kuuntelemalla, ymmärtämällä ja kunnioittamalla. Uudet EMC:ssä vierailleet kerhot saivat nähdä suuren sovinnonteon ja anteeksiannon. Samoin portugalilaisen kerhon jäsenet. Kukaan ei lähtenyt kotiin katkerin mielin. Kaikki voivat tulla hyvillä mielin ensi kesän Latvian EMC:hen. Rakkaus voitti, rispekti hävisi.

Ranskassa, matkalla Espanjaan

Kesän 2016 7xSF-ajo lyhyesti

Heinola 12.7.2016

Lammi 13.7.2016

- Ajankohta 25.6.-15.7.
- Viides vuosi (toteutetaan 2012-2018)
- Tunnus Yksi tie – En väg
- Teemaväri punainen
- Viisi motoristiryhmää, joista yksi ruotsinkielinen
- Sata paikkakuntaa Ahvenanmaalta Lappiin
- Satoja moottoripyöriä ja viisi huoltoautoa
- Satoja gospelidereita lyhyemmän tai pitemmän ajan
- Muutama motoristi Ruotsista ja yksi messiaaninen juutalainen Israelista
- Kymmeniä sponsoreita, jotka kustansivat bensat ja ruoat

- Kymmeniä tuhansia ajokilometrejä
- Joitakin teknisiä vikoja
- Ei ainuttakaan onnettomuutta
- Satoja seurakuntia ja muita yhteistyökumppaneita
- Parikymmentä radio-ohjelmaa kampanjan aikana Järviradion kautta
- Kymmeniä juttuja paikallisissa medioissa
- Paljon laulua, Sanaa, rukousta, keskustelua ja rukouspalvelua

- Suuri joukko uskoontulleita ja uudistuneita
- Paljon innostusta, vaivannäköä ja väsymystä
- Hieman hermoilua
- Kymmenittäin kastuneita hanskapareja, saappaita ja muita varusteita
- Lukematon määrä kokemuksia, joita ei antaisi pois mistään hinnasta

Teksti on julkaistu Suomen Viikkolehdessä 31/2016.

Banderollin takana

Gospel

RIDERS

moottoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot:

Euroll Oy, Hiekkakatu 26, 67100 Kokkola,
eurolloy@gmail.com

Päätoimittaja:

PeeTee Juntumaa, Katajatie 4 B, 17200 Vääksy
041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

Taitto / Mainosmyynti:

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gmail.com

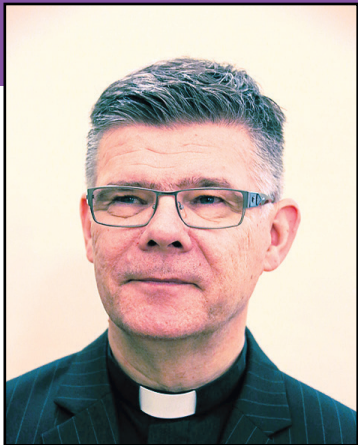
<https://www.facebook.com/groups/8349281437/>

Pastorin palsta

Timo R.A. Virtanen

Historia toistaa itseään

Danielin tarina on jännittävä ja mielenkiintoinen kertomus miehestä, joka oli ehdoton totuudessa ja Jumalan sanan noudattamisessa. Sellainen elämänasenne on hyvin haastava ja ihminen voi joutua sen johdosta monien ristiriitojen keskelle. Totuudellisuus sanoissa ja teoissa ei ole millään tavalla suosittua niiden joukossa, jotka eivät kunnioita Jumalaa. Tämän sai Danielinkin huomata. Petolliset ihmiset olivat viedä hänet hengeltä, mutta uskollisen Jumalan valvova läsnäolo varjeli häntä.

Daniel on hyvä esimerkki meille. Elämämme ajassa, jossa Raamattua ei pidetä todellisen vaihtoehdon ihmisen arvoperustaksi. Meille sanotaan, että Jumalan sana on vanhanaikaista eikä se päde enää meidän ajassamme. Se on sidottu oman aikakautensa kulttuuriin emmekä

voi soveltaa sitä tähän päivään. Ihmisen sivistys ja ajattelu ovat kehittyneet huimasti ja tiede pystyy ratkaisemaan lähes kaikki ongelmat. Samaan aikaan demokraattisesti päätetyt lait kumoavat Jumalan lain. Väitetään, että moraalista – siitä, mikä on oikein ja mitä saa tai ei saa sanoa tai tehdä – voidaan päättää demokraattisesti. Että Raamatun antamat vastaukset eivät ole enää päteviä.

Mitä me Jeesukseen uskovina ajattelemme? Ehkä meidänkin tulee valmistautua siihen, että uskomme Jeesukseen Messiaana loukkaa joskus toisia niin paljon, että jumalanpalveluksettamme tulee kiellettyä, laitonta ja rangaistavaa.

Danielin vihamiehet etsivät alati virheitä hänen toiminnastaan, mutta eivät löytäneet. Oletan, että tuohonkin aikaan lahjonta ja petokset olivat yhtä kiellettyjä kuin nykyisin. Danielin talous- ja hallintoasioista ei löytynyt mitään moitittavaa. Sitten joku huomasi asian, josta häntä voi syyttää. Dan. 6:6. Niinpä nuo miehet sanoivat: Me emme löydä tästä Danielista mitään

syytä, ellemmme löydä sitä hänen jumalanpalveluksestaan. Vihamiehet keksivät ovelan juonen, jonka avulla he saivat kuninkaan toimimaan jopa omaa tahtoaan vastaan. Sama toteutui Jeesuksen kohdalla. Pilatus kutsui koolle yliapit, hallitusmiehet ja kansan ja sanoi heille: "Te toitte tämän miehen (Jeesuksen) minun eteeni syyttäen häntä kansan villitsijäksi. Minä olen teidän läsnä ollessanne tutkinut häntä enkä ole todennut häntä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte (Luuk. 23:13-14). Mutta he painostivat Pilatusta kovilla huudoilla vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi, ja heidän huutonsa pääsivät voitolle. Niin Pilatus päätti, että heidän vaatimuksensa täytetään (Luuk. 23:23-24).

Danielin kohdalla kaikki perustui kierosti laadittuun salajuoneeseen, jolla kuninkaan huomio saatiin käännettyksi toisaalle ja toivottu kuolemantuomio aikaan. Danielin elämää ei varjostanut risti, vaan leijonien luola, joka sekin ennusti kuolemaa.

Ihmisellä, joka elää omatunto puhtaana, on aina apu lähellä. Raamattu kertoo, kuinka Daniel toimi. Heti kun Daniel oli saanut tietää, että säädös oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka kattohuoneen ikkunat olivat avoimia Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä hän laskeutui polvilleen, rukoili ja kiitti Jumalaansa aivan niin kuin hän oli ennenkin tehnyt (Dan 6:11).

Kaiken hädän keskellä meille on annettu rukouksen tie. On hyvin lohdullista huomata, että elämän vaikeiden asioiden keskellä on aina tilaa rukoukselle. Danielin täytyi tehdä "tutkimusmatka" leijonien luolaan, mutta seuraava päivä oli voiton päivä.

Vapahtajamme teki kolmen päivän saarnamatkan kuoleman varjon maailmaan. Mutta sen jälkeen koitti täydellinen armahdus ja anteeksi-anto kaikille, jotka tunnustavat ja hylkäävät syntinsä.

Daniel halusi elää totuuden mukaan, ja hän sai siunauksen Jumalalta. Jeesus Kristus eli totuuden ja Jumalan tahdon mukaan. Hänen kauttaan osaksemme tullut armo ja totuus antavat meille paikan kaikkien pyhien joukossa, yhdessä Danielin ja Jeesuksen Kristuksen kanssa taivaallisen Isän valtaistuimen edessä.

Veljet ja sisaret, pidetään kiinni totuudesta ja Raamatun sanasta.

Motoristiraamattukeräys käynnissä!

Vuonna 2007 ilmestynyttä Motoristiraamattua on painettu ja jaettu yli 100 000 kappaletta. Kiitos jokaiselle eri tavoin mukana olleelle.

Motoristiraamattu uudistuu tänä vuonna. Keräys on nyt käynnissä ja sinua tarvitaan.

Tee lahjoituksesi Gospel Riders -kerhon raamattutilille:

Aito Säästöpankki

Tili FI83 4503 0010 2265 16

Keräyslupan numero POL-2015-6455

Lupa on voimassa 01.10.2015–30.09.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Kiitos lahjastasi!

"Jumalan sana on elävä ja voimallinen" (Jes. 55:11).

Jumala vie, me vikistään!

Tapio "CityCowboy" Kyllönen

Kun menossa on viides kesä, jolloin Gospel Riders vierailee Venäjällä, voidaan kai puhua jo perinteestä. Kaikki alkoi kesällä 2010, mutta silloin ei vielä ollut vierailujen aika. Sinä vuonna Jumala yllättäen ja pyytämättä alkoi puhua minulle Venäjän työstä. Vasta Helsingin mp-messuilla 2012 luotiin kontaktit, jotka mahdollistavat vierailut ja tutustumisen Venäjän Karjalaan ja Pietariin, maan tiestön kuntoon sekä majoitusmahdollisuuksiin. Alusta alkaen on tavoitteena ollut rohkaista uskovia ja seurakuntia sekä kertoa ilosanomaa motoristeille.

Ensimmäisenä kesänä matkaan lähdettiin tietoisesti pienellä joukolla. Kaikki oli suurta tuntematonta, joten lähtijöiden piti olla tuttuja keskenään ja valmiita kohtaamaan mitä vain, myös huonoja teitä ja vaikeita olosuhteita. Ensimmäisestä matkasta alkaen on lähdetty siitä, että nämä eivät ole luksusmatkoja. Ne toteutetaan niin, että mahdollisimman monella on varaa olla mukana. Majoitutaan kirkoissa tai seurakunnan tiloissa ja pyritään mahdollisimman paljon ruokailemaan seurakuntien kanssa. Pitkän viikonlopun – torstaista sunnuntaihin – budjetit ovat liikkuneet reilun satasten ja kahdensadan välissä henkeä kohti, ja se on sisältänyt myös polttoaineet! Asiaa tietysti edesauttaa se, että Venäjällä bensa maksaa nyt noin 0,50 euroa litra. Ensimmäinen matka kesäkuussa 2012 rohkaisi jatkaamaan, ja siitä lähtien olemme vierailleet Venäjällä kaksi kertaa kesässä.

Toteutuivat, jotenkin

Kesäkuussa toteutettu kahdeksas yhteinen matka suuntautui Sortavalaan ja sen ympäristön pikkukyliin. Motoristiporukka on laajentunut vuosien varrella. Uusia on tullut mukaan. Aina kaikki lähtijät eivät ole olleet kerhomme jäseniä ja olemmekin saaneet matkojen jälkeen uusia jäseniä. Näille matkoille on ollut luonteenomaista se, että niissä on joutunut poikkeuksellisen voimakkaasti antautumaan johdatettavaksi. Meitä on johdatettu paikkoihin ja tilanteisiin, joita emme ole osanneet etukäteen edes kuvitella, saati sitten suunnitella tai aika-luultaa.

Kun lähdimme matkaan kesäkuisena torstai-aamuna, aikataulussa oli neljä tapahtumaa. Kaksi perjantaina ja kaksi lauantaina sekä messu sunnuntaina. Perjantaille tapahtumia tulikin kolme. Tapasimme Helylän kylässä koululaisia ja heidän kesähoitajiaan kello 10 ja klo 13.30 Sortavalan kirkolla 30 koululaista opettajineen. Kello 18 oli kaupunkilaisille suunnattu tapahtuma

Torstain piskuinen joukkomme, tässä Laatokan rannalla, vahvistui viikonlopun aikana vielä neljällä hengellä.

kirjon pihamaalla.

Päivän päätteeksi yksi näistä tapahtumista oli toteutunut ilmoitettuun aikaan ilmoitetussa paikassa. Matkalla tietää, että kello 10 tapahtuma onkin kello 11 ja kaiken lisäksi olimme ajamassa oppaan johdolla aivan väärään suuntaan. Kaikki kolme tapahtumaa kyllä toteutuivat ja saimme kohdata ihmisiä eri elämänvaiheissa, vauvasta vaariin. Lisäksi saimme kohdata seurakunnan pihalla puolenkymmentä venäläistä motoristia. Venäjänkielisiä Motoristiraamattuja otettiin meiltä vastaan laatikollinen.

Sittenkin johdatusta

Perjantaina meille selvisi, että sunnuntaiksi suunniteltua messua ei järjestetä. Ilalla saimme lisäksi kuulla, että meillä onkin lauantaina vain yksi tapahtuma. Se on juuri etukäteen ilmoitettuun aikaan, mutta järjestetään siellä, missä päivän toisen tapahtuman piti olla! Lauantaiaamuna sen aika vielä muuttui kello kahdeksi ja lopulta sitä ei ollut ollenkaan. Et varmaan enää ihmettele miksi matkalle ilmoittautuneille lähettämässäni ohjelmassa lukee: "Alustava ohjelma, lopullinen selviää matkan jälkeen"

Ennen olisin kutsunut tällaista toimintaa sekoiluksi, mutta nyt se on minulle Jumalan johdatusta. Olen näillä retkillä huomannut, että olemme aina juuri siellä, missä meitä tarvitaan. Meitä on johdatettu tällä tavalla motoristitapaamiseen Pietarin ja Petroskoin keskustoissa, viety motoristien kerhotiloihin ja tavallisten ihmisten

kohtaamisiin juuri silloin kun sitä on tarvittu. Olemme päätyneet tilanteisiin, joissa venäläiset motoristit ovat pyytämällä pyytäneet meiltä Motoristiriraamattuja ja saaneet toisenlaisia uskovina rohkaista ihmisiä ottamaan uskon ensi askeleet.

Sopii seikkailijoille

Merkillisintä kaikesta on kuitenkin se, ettei minulla ollut mitään kiinnostusta lähteä Venäjälle. Olin käynyt siellä vuoteen 2010 mennessä kaksi kertaa, ja mielestäni ne olivat ensimmäinen ja viimeinen. Nyt olen jatkuvan viisumin haltija ja lähdän elokuun lopussa jo yhdeksännelle matkalle, tällä kertaa Pietarin suunnalle.

Mitä siellä tulee tapahtumaan? Sen voin kertoa sitten, kun palaamme matkalta! Ainakin yksi yhteiskristillinen katutapahtuma on sovittu. Toisin, viime vuoden elokuussakin oli sovittu kaksi evankelointitapahtumaa, toinen Petroskoin hiekkarannalla ja toinen Kontupohjan kaduille, mutta kumpikaan ei toteutunut. Saimme jakaa ilosanomaa, mutta ei omiemme vaan Jumalan suunnitelmien mukaan. Varmaa on vain se, että saamme olla mukana syyttämässä roihuun kahden Gospel Riders -kerhon aatemaailmaan sopivaa asiaa: innostusta moottoripyöräilyyn ja Jeesuksen seuraamiseen.

Venäjän reissut sopivat motoristeille, joilla on avoin mieli, muutoksia pelkäämätön elämänsäsenne, vähintään kohtuullinen ajokokemus ja halu kokea, miltä tuntuu, kun Jumala johdattaa.

Tämä todistus julkaistaan tulevassa Motoristiraamatussa.

Löysin uuden elämän

Heidi Heikkinen

Kasvoin turvallisessa ympäristössä kristityssä kodissa. Ollessani ensimmäisellä luokalla koulussa tunsin Jumalan kutsuvan minua. Halusin tulla uskoon, mutta en tiennyt miten. Siitä alkoi pitkä etsintä. Toisella luokalla alkoi koulukiusaaminen, joka jatkui vuosia. Lisäksi perheessäni ja lähipiirissäni oli paljon menetyksiä ja vakavaa sairautta. Se pani minut kaipaamaan Jumalaa yhä enemmän. Lopulta, seitsemän vuoden etsinnän jälkeen, löysin uskon Jeesukseen. Jumala kosketti minua eräässä hengellisessä tilaisuudessa niin voimakkaasti, että kaikki vuosien aikana patoutunut suru ja kaipaus purkautuivat tuntikausia jatkuneena itkuna.

Muutama seuraava vuosi sujui suhteellisen mukavasti. Opiskelin lähihoitajaksi ja löysin puolison. Lasten syntymä toi iloa, jota toisaalta himmensi lasten sairastelu. Sairastelin itsekin, ja aloin kärsiä masennuksesta. Raskain kamppailu käytiin kolmannen lapsemme kohdalla. Ensimmäiset kaksi ja puoli kuukauttaan hän taisteli elämästä vastasyntyneiden teho-osastolla, ja me rukoilimme. Meille sanottiin, ettei hän tule selviämään. Kun hän vastoin odotuksia alkoi toipua, saimme kuulla, ettei hän oppisi koskaan kävelemään tai puhumaan. Rukoilusta huolimatta lapsen tilanne vain huononi. Olin vähällä kadottaa täysin luottamukseni Jumalaan. Katkeruudeltani ja pettymykseltäni en kyennyt näkemään hänen rakkauttaan ja johdatustaan kaiken takana. Jumala kyllä kuuli rukoukset ja vastasi niihin. Poikamme pääsi kotiin, liikkui ja äänтели. Hän oppi kävelemään ja puhumaan. Jumala oli ollut kanssani joka hetki, vaikka olin ollut epäuskoinen.

Vuonna 2012 kohtasin Jumalan uudelleen erityisellä tavalla hengellisessä tilaisuudessa. En heti käsittänyt, mitä tarkemmin ottaen oli tapahtunut, mutta koin suurta henkistä vapautta. Pian käsitin, että katkeruuteni oli poissa ja käsitykseni Jumalasta tervehtynyt. Sain kokea uskon tuomaa vapautta ja ymmärsin, että kelpaan Jumalalle sellaisena kuin olen. Minun ei tarvitse täyttää ihmisten tai itseni asettamia mittoja eikä suorittaa Jumalalle teennäisesti mitään.

Samana kesänä korviini kantautui kotikaupunkini torilla tuttuja hengellisiä lauluja. Silmiini osui teksti Gospel Riders ja paikalla oli useita moottoripyöriä. Olin aina ajatellut, etteivät usko ja moottoripyörät sovi edes samaan lauseeseen. Kun olin aikeissa jatkaa matkaa, mieleeni tuli voimakkaana ajatus: ensi kesänä minäkin ajan heidän kanssaan. Käsitin ajatukseni Jumalan puheeksi, jota olin kuullut aiemminkin.

Syksyllä koin vahvaa johdatusta moottoripyöräkortin hankkimiseen. Toisaalta vastustin ajatusta, toisaalta ymmärsin Jumalan johdattavan siihen. Edessä oli vaikeuksia ja esteitä, mutta luotin samaani rohkaisuun. Sa-

Heidi Heikkinen ja Virago

maan aikaan liityin Gospel Riders -kerhoon. Kortin ajamisesta muodostui samalla arvokkaiden hengellisten asioiden oppimisprosessi, josta olen kiitollinen. Erikoisten käännteiden ja epäonnistumisten jälkeen sain korttini, ja ystävän avustamana sain hankittua Yamaha Virago -moottoripyörän.

Jumala on siunannut minua paljon moottoripyöräilyn ja Gospel Riders -kerhon jäsenyyden kautta. Olen saanut monia ystäviä ja huomannut, että minua rakastetaan ja kelpaan omana itsenäni. Masennukseni on hälvennyt. Kypäräni sisällä koen olevani Jumalan kanssa kahden hänen luomansa kauniin luonnon ympäröimänä. Moottoripyöräily on minulle kallisarvoinen Jumalan lahja, mutta kaikkein tärkeintä on usko Jeesukseen. Saan ajaa hänen ristinmerkkinsä selässäni ja kertoa, kenelle kuulun.

Haluatko tukea ja mahdollistaa tämän lehden ilmestymisen?

Tämän lehden ilmestymistä tuetaan mainoksilla. Jos haluat mainoksellasi näkyvyyttä GR-lehdessä, ota yhteyttä: reijo.ruotsalainen@gmail.com. KIITOS!

Minä ja pyöräni

Timo Sund
Kiihtelysvaara

Neuvostoliiton sortuminen ja rajan läheisyys heittäivät vanhan kiinnostukseni sivuvaunupyöriin. Naapurista tuotiin vaihtelevalla menestyksellä Uraleita ja Dneprejä. Keväällä 2005 kytö sivuvaunuun oli muuttunut sietämättömäksi kutinaksi. Aikaa kului nettiartikkelien parissa ja Uralroikan sivuilla. Mutkien kautta kohdille osui myynti-ilmoitus K-750M -pyörästä vaunulla. Kunto puhelun perusteella virolainen pensselientisointi. "Musta ryssä" löytyi Tikkurilan takamailta omakotitalon pihasta ja se oli sitä myöten selkeää.

Kotiuduttua tehtiin karrin päällä ja pihakoi-vun varjossa nopsa rekisteröintiremppe. Suurin ropleemi olivat sekoilevat sähkököt. Heikot jarrut eivät niinkään; molemmat käyttöjarrut olivat "vain" rumpujarrut, eli pyörässä oli lukkiutumaton järjestelmä ihan tehtaasta vakiovarusteena. Lopulta, katsurin leveän testilenkkihymyn jälkeen lunastettiin kilpi. 750-kuutioinen keppive-toinen bokseri sivuvaunulla oli muuttanut per-heeseen.

"Tankin" kanssa ajaminen opetti paljon. Esimerkiksi sen, että vaunupyörälläkin voi kantata. Ja että sivulaisu on hallittava etenemismuoto, kunhan nopeus pysyy järjellisinä. Vaimon opettaminen kyytiläiseksi kysyi hermoja. Kylä rai-kui, kun vedettiin ensilenkkiä putket paukkuen. Kakkospenkiltä kaikui ohjeita ajonopeudesta ja -linjoista. Takaritsille Vaimo ei aluksi uskaltanut, eikä oikein kärsinyt lullassa istua, joten per-heajelut jäivät lasten kanssa krusailuun. Hyvin mahtuivat kaikki kotona olevat kyytiin, kun yksi istui takana ja kaksi lullassa. Ja kyllä oli eskari-lainen polleana, kun pääsi kouluun iskän pär-rällä. Musta Ryssä päätyi pihan ainoan kannon nokkaan keikkumaan, mutta ei siitä tällä kertaa enempää.

Ajan mittaan mieleen nousi lisätä pyörien määrää niin, että Vaimolla olisi oma ajokki. Voi-si ajaa yhdessä vaikka mihin. GR-nettifoorumilta

Perheet nykyiset pyörät. Minun Honda NTV 650 Revere ja vaimon Suzuki Savage.

löytyi Kouvolaasta satapiikki, Yamaha Virago, JC-777, joka ei seitsemän kilowatin laitteena karkaisi aloittelijankaan käsistä.

K-pyörän ajokunto ei ollut modauksien vuoksi ihan kurantti. Viragolla ajettiin mitä ajettiin, vuoron perään ja väliillä kaksittain. Piikkivirre on muuten selkeästi yhden hengen pyörä. Etenkin, jos kyytiläinen on aikuinen. Jokainen ylämäki on yhtä tuskaa tyynenäkin päivänä. Alamäissä teknologia muistuttaa elämän katoavaisuudesta, kierrosrajoitin loikkaa mukaan 115 vauhdissa – mikä on loppuajan ihan jees. Nopeudet yli tatarahan ovat kepeälle laitteelle aivan turha toivo.

Tällainen laite opettaa kummasti arvioimaan ja ennakoimaan liikennettä, kun tehoreservien eivät mahdollista kovin vikkellä liikehdintää. Paitsi kuskin pulssille. Siitä huolimatta Virrellä tuli käytyä isompien matkassa Kuopiossa ja Hyrynsalmella asti. Kivaa oli, mitä nyt tehotomuus söi miestä ja naista. Väliillä suorastaan hävetti mönkiä kuuttakymppiä ylämäkiä, joita Pohjois-Karjalassa riittää. Pidemmät nousut junnattiin nelosella alkavissa lukemissa.

Syksy 2011 toi ennakkotietoja 7xSF-ajosta. Ei muuta kuin laakista ilmoittautumaan. Muistin

informoida marraskuun ilmoittautumisen Vaimolle heti huhtikuun alussa. Ai niin, mä muuten lähen neljäksi viikkoa prätkäreissulle. Ei luulisi olevan vaikea lause sanoa ääneen. Oli ilmeisesti.

Pyörättömyys vähän haistasi, mutta kyllä kai Herra hulluistaan huolen pitää? Ajatus sirkkelöidä reissu Vaimon Viragolla hieman hirvitti, mutta luotto oli kova. Sillä tai jollain muulla. Rahaa ei ollut pyöräkauppoihin, vaikka vanha haave African Twinistä polteli mielen perukoilla.

No niinhän siinä kävi, että lainaan järjestäyty Moto Guzzi Nevada. V-kone ja keppi; melkein kuin K-pyörä ilman vaunua. Guzzilla tuli ajettua kaksi kesää vain ylläpitovastuilla.

Vaimolla oli ollut pidempi tauko ajeluissa. Läheltä piti -kaatumisen tuoma säikähdys oli vienyt maun – kunnes alueen GR-iltaan rymisteli kaveri Suzuki Savagella. Oli myymässä sitä, ja se oli meno. Ensiksi raakalainen "kokkeele" kuu-kaudeksi ja 3000 kilsan matkalle. Savage muutti talliin pysyvästi. Se oli suorankoinen hirviö, jota kyläläiset pitivät isännän pyöränä ilmeisesti melun vuoksi. Tanko vaihtui Shadowista läheneeseen kustomkappyrään, ja ajonopeudet asettuvat järjellisiksi. Kymppin löytö mp -korjaa-

Timo ja Maarit Sund

mon hyllystä on tainnut maksaa itsensä moninkertaisesti säästyneinä sakkoina.

Seuraavan ajokauden alussa kuulin Vaimolta hellimmät mahdolliset sanat, mitä motoristi voi harrasteen tiimoilta puolisoiltaan kuulla: "Kulta, sä tarvitset isomman pyörän." Olimme juuri kotiutuneet kauden aloitusajelulta ja Vaimon Savage oli jättänyt suorilla Viragoa ihan 1-0.

Kesät ja ajokaudet vaihtuivat. Pihalle ilmaantui Honda SLR, joka vaihtui parin kesän jälkeen toiseen Hondaan, NTV-650 Revereen.

Ensimmäinen yhteinen pidempi ajoreissu tapahtui vasta tällä kaudella. Taisi olla 28 aviovuoden jälkeen toinen yhteinen reissu ilman sen kummempia vastuita. Voin suositella parisuhteen hoitona.

Savage järjesti jokaiseen reissutarinaan kiinteästi liittyvän tienvarsirempän. Akku kypsyy juuri ennen lähtöä ja pyörä vaati reissussa hypykaapelit. Joka huoltiksella ja pysähdyksellä sama seremonia: Hondasta penkki irti, Suzukin kylkikotelon koppa auki, kaapelit kiinni, Honda käyntiin, Suzuki tulille, kaapelit irti, satula ja kotelo paikoilleen ja ei kun menoksi. Lopulta homma ei vienyt juuri normistarttia pitempää aikaa, kun piti kaapelit käsillä ja kopan lukitsematta.

Lahteen asti päästiin "letkuruokinnalla" ja uuden akun asennus sujui kivuttomasti Motonein parkkiksella nettiradiota kuunnellen. Sattuineista syistä minä tein rempat ja Vaimo huolehti apukäsinä olostä, virvokkeista ja remppakuvien otosta.

Näin löysin Jeesuksen

Jukka Nikula

Kasvoini maalaisperheessä kahden siskon kera. Talossamme oli lehmiä, hevosia, kanoja, posuja, lampaita, kissoja ja koiria. Lapsuus oli riemukasta aikaa maaseudulla peltojen, metsien ja luonnon eläinten keskellä. Kun aloitin koulunkäynnin, se oli jännittävää ja ihmeellistä, vaikka muut oppilaat olivat jo tuttuja.

Ensi kutsun uskonasioihin sain rippikouluksa. Kiinnostuin, ja aloin lukea hengellisiä lehtiä ja kirjallisuutta sekä kuunnella hengellistä musiikkia. Myöhemmin maailma vei mennessään ja uskonasiat jäivät. Aloitin vuonna 1977 opiskelut Järvenpäässä, ja meno oli aika railakasta ravintoloissa kulkien ja tupakkia poltellen. Se ei kuitenkaan ollut elämää, jota kaipasin.

Minusta tuli uusi ihminen

Samalla kurssilla oli yksi Pekka, joka oli jotenkin niin iloinen ja erilainen. Aloimme jutella asioista ja viettää vapaa-aikaa yhdessä. Hän pyysi minua mukaan hengelliseen kokoukseen, ja lähdin, kun ei ollut muutakaan tekemistä. Kokouksessa oli iloinen ilmapiiri ja kaikki olivat ystävällisiä, vaikka olin ventovieras. Kun tulimme asunnolle, jokin ääni puhutteli minua sisälläni. Olin aivan ymmällä.

Kun Pekan huonekaveri muutti pois, pääsin muuttamaan hänen huonekaverikseen. Siitä alkoi elämäni suurin muutos. Tulin uskoon eli jätin entisen elämäni 4.2.1979 Golgatan ristin juurelle Järvenpään helluntaiseurakunnassa. Seuraavana opiskelupäivänä koko kurssiporukka huomasi, että olen muuttunut. Kerroin suoraan, että otin Jeesuksen Kristuksen elämäni ja olen nyt uusi ihminen matkalla kohti taivaan kotia.

Vuosien varrella on ollut alamäkiä ja ylämäkiä, joten ongelmatonta ei elämä ole ollut. Nykyään kuulun luterilaiseen kirkkoon.

Gospel Riders -kerhoon

Muutama vuosi sitten huomasi ilmoituksen Gospel Riders -moottoripyörä kerhon tapahtumasta. Tunsin sisimmässäni suurta halua ottaa selvää kerhosta, eikä mennyt kauan, kun olin jo sen jäsen. Oma moottoripyörä minulla ei ole. Työttömällä ei ole siihen mahdollisuutta, mutta sellainen on haaveissa. Jumalan suunnitelmia en tiedä, joten elän niin kuin laulusa sanotaan: *Päivä vain ja hetki kerrallansa, siitä lohdutuksen aina saan.*

Olen kiitollinen siitä, että olen saanut paljon uskonsisaria ja -veljiä, joiden kanssa voin aina jutella ja keskustella luottavaisesti, kertoa ilot ja surut. Sanotaan, että surut kun jakaa, ne on puolta kevyempi kantaa.

Turvassa sairauksienkin keskellä

Viimeisten viiden vuoden aikana eteeni on tullut sairauksia. Tyrä on leikattu kaksi kertaa. Lonkka leikattiin, kun liikkuminen oli jo tuskien takana. Kivut jäivät leikkauspöydälle ja elämä alkoi voittaa uudelleen – kunnes alkuvuonna 2015 ilmeni hieman takertelua ruokaa syödessä. Haikueudin nopeasti lääkäriin, ja pian ilmeni, että ruokatorvessani on pahanlaatuinen kasvain. Asiaa tutkittiin kiireellisesti ja kesällä alkoivat sytostaattihoidot.

Syyskuussa oli edessä suuri ja vaativa leikkaus. Minulle tuli huoli siitä, olenko vielä valmis lähtemään täältä. Sisälläni kuulin äänen sanovan: *Lapseni, älä pelkää, olet turvassa, olen kanssasi joka hetki.*

Se lohdutti, jätin leikkauksessa kaikki Taivaan Isän käsiin. Uskonystävät muistivat minua ruokouksessa, ja tunsin monta kertaa lämpimän aallon menevän kehoni lävitse. Tiesin etten ole yksin.

Kaikki meni hienosti ja toipuminen eteni nopeassa tahdissa. Syöpä oli havaittu ajoissa ja se oli ollut paikallinen, ei ollut levinnyt muualle. Jokainen tätä lukeva GR-sisar ja veli, joka oli mukana rukouksissa, muistaa varmasti nuo hetket.

Nyt saan taas kulkea eteenpäin kohti taivaan kotia. Mieleeni tulee jälleen laulu: Olen kuullut on Kaupunki tuolla --

Mansen MOJ 2016

PeeTee Juntumaa

Tampereen seudun GR-porukka oli nähnyt melkoisen vaivan jo ennen kuin MOJ-meeting starttasi Tampereen kristillisellä koululla heinäkuun puolivälissä. "Jawa-Äijä" maskotteineen oli seikkailut ennakkoon videoilla tulevan tapahtuman tiloissa. Fiilikset nousivat kohinalla pitkin kevättä varmaan monien mielessä. Näin jälkikäteen voitaneen liioittelematta sanoa, että MOJ täytti odotukset. Jälleen kerran.

Perjantai ja 7xSF

Perjantai oli sateinen päivä, ja eri puolilta maata paikalle ajelleet motoristit pitivät respateltan edessä sadekampeet päällään, availivat saatevarjoja tai pakkaantuivat katoksen suojaan. Vettä tippui raoista, mutta näppärät GR Tampereen vapaaehtoiset niputtivat tarvittavat liput ja laput yhä uudelleen pikavauhtia oikeaan järjestykseen.

Iltaohjelmaa luotsasi tutuksi tullut Äijä eli Jawa eli Pertti Kiukainen, josta kuoriutui tänä viikonloppuna muiden avujen lisäksi omaperäisen taiturimainen räppäri.

MOJ-meetingin perjantai-ilta oli samalla juuri päättyneen 7xSF-ajon päätösjuhla. Viisi maata kiertänyttä ryhmää esittäytyivät ja raportoivat reissuistaan sanallisten katsausten ja musiikin keinoin. Ilmassa väreili väkevän elämänmakuisen kiitollisuuden, innostuksen, ilon ja ehkä pienen väsymyksenkin muodostama ilmapiiri.

Lauantain äksöniä

Lauantai lähti liikkeelle miehille ja naisille erikseen järjestettyjen aamiaistilaisuuksien muodossa. Niiden jälkeen iso osa MOJ-motoristeista osallistui adventtiseurakunnan sapatin raamatutuntiin ja jumalanpalvelukseen. Ne lienevät olleet monelle uusi ja hieman erilainen kokemus. Yhteistyö Aitolahden adventtiseurakunnan kanssa toimi sekä näiden tilaisuuksien suhteen että muutenkin sopusointuisesti ja hyvässä hengessä. Meitä todella palveltiin.

- Tahdon vielä erityisesti kiittää kristillisen koulun ja adventtiseurakunnan yhteistyöhalukkuutta ja -kykyä, MOJ-meetingin isäntä Vespa Vesamäki mainitsi tapahtuman jälkitunnelmissa.

MOJ-tapahtumiin perinteisesti kuuluva ajelulenkki suuntautui Vehoniemen automuseon kautta Valkeakoskelle. Lähes kaikki mukaan lähteneet valitsivat mutkaisen asfalttitien, vain pieni ryhmä suuntasi vaihtoehtoiselle sorareitille. Ajelut sujuivat kommelluksitta, vaikka letkassa

7xSF-ryhmä 1 esittäytyy.

esiintyi aika ajoin pientä jännitystä synnyttäneitä epäjärjestystä. Ryhmäajosääntöjä pitää kaikesta päätellen kerrata yhä uudelleen.

Levynjulkistuskonsertti

Kerhomateriaalikauppa saapui paikalle lauantaina. Eeva Joutsenvirran ja Antero Vainion MOJ hurautti sujuvasti myyntipöydän takana.

- Kyllä kauppa tehtiin, varsinkin kangasmerkeillä ja tarroilla oli kysyntää, he totesivat jälkeinpäin.

Illalla juhlasali täyttyi hilpeistä hihkailuista ja aplodeista, kun lauantai-illan konsertin solisti Mia Joki saapui saliin näyttävästi Äijän Jawan takasatulalla. Moottoripyöräilevä muusikkoparikunta Mia ja Harri Joki olivat työstäneet uunituoreen äänitteen yhteistyössä Gospel Riders -kerholaisten kanssa, ja laulut olivat sen mukaisia. Mia esitti osan lauluista hellyttävän tytöryhmän kera. Olipa hyvä meininki! Laulut videosityksineen myös koskettivat. Yksi puhutlevimmista oli nuoren motoristimiehen muistobiisi.

Saunankiukaat kihisivät illalla, kuten Suomen suveen kuuluu. Samaan aikaan iltanuotio rätsi ja makkarat maistuivat Juha Parosen JP Gospel Bandin taustamusiikin tahdissa. Ilta nurmikenällä jatkui pitkään; kukapa sellaisesta tilanteesta haluaisi nukkumaan kirehtiä.

Sunnuntain jumis

MOJ-meetingin viimeisen ohjelmallisen osuuden muodosti sunnuntain ehtoollisjumalanpalvelus, jonka johti biker pastori Seikku Pautonen ja Sanansa palveli hänen kollegansa, jonka nimi löytyy tämän tekstin lopusta. Musiikki puoli hoitui hienosti ja herkästi Esa Anttilan ja

Harri ja Mia Joki julkaisivat uuden äänitteen.

Minna Ollikaisen johtamana, kuten muutamassa muussakin tilaisuudessa viikonloppuun aikana. MOJ-meetingin isäntä Vespa lienee tiivistänyt monen osallistujan tunteet ja ajatukset sanoihin:

- Kaikin tavoin hyvä mieli jäi tapahtumasta.

Vespa kiittelee myös runsasta talkoolaisten joukkoa ja tietysti jokaista tapahtumaan tullutta.

- Ilman kävijävieraita ei tapahtuma olisi yhtään mitään.

Listojen mukaan MOJ:n osallistumismaksun maksoi hiukan alle 200 henkeä. Se tarkoittaa, että myös tapahtuman talous jäi plussan puolelle. Hyvä niin.

Aluevastaavan esittely

Tiina Seitoja

Miten GR toimii alueellasi?

Olemme järjestäneet MOJ-tapahtuman ja 7xSF-tapahtumia, paitsi tänä vuonna. EAK-koulutus oli muutama vuosi sitten. Toteutamme yhteisiä ajelua ja kokoontumisia makkarapaiston merkeissä. Muutamalla riparivierailulla olemme käyneet yhdessä Mikkelin alueen kanssa. Joulukuussa pyrimme kokoontumaan pikkujouluun. Itä-Suomen jäsenet asuvat hajallaan, joten aluetoiminnan malli on erilainen, haasteellisempi, kuin isoissa kaupungeissa.

Mikä tai mitä moottoripyöriä sinulla on?

Kawasaki VN 900.

Mitä tykkäät siitä/niistä?

VN sopii hyvin matka-ajoon. Ajoasento on selälle suora ja satula matala. Tehoja on tarpeeksi myös isoille teille. Tai itse asiassa, yksi vaihde lisää olisi kiva. Pyörä on luotettava, Venäjän reissutkin GR-porukan kanssa ovat sujuneet hyvin. Kiiltävä kromi ja customtyyli ovat kivoja.

Olen ristinyt VN:n Vienoksi ja duunailen siitä naisellisempaa pyörää hapsuineen. Kovasti olen tykännyt Vienosta!

Jos sinulla on ollut aiemmin muita moottoripyöriä, kerro niistä.

Vähän aikaa ajelin "poikakaverini" Honda VFR 750:llä :). Honda CB 125 oli hyvä ensipyörä. Sitten oli Kawasaki KLE 500. Se oli kiva enduro, mutta ei matkapyörä.

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä?

EMC 2007 Etelä-Ruotsissa on ainoa EMC, jossa olen päässyt käymään. Pienellä Kawasaki KLE:llä tehty reissu jäi mieleen. Venäjän reissut Pietarin läheisyydessä ja Karjalan mailla ovat olleet hienoja, mutta vaativia liikenteen suhteen.

Onko sattunut läheltä piti -tilanteita, millaisia?

Pienemmillä pyörillä liikkuessani totesin, että autoilijat eivät huomaa moottoripyörää niin hyvin. Ajaessani kerran KLE:llä päättietä auto meinasi ajaa päälleni risteysalueella, vaikka olin jo sen kohdalla. Väistämällä vältin kolaroinnin. Se säikäytti ja terävöitti huomiointia.

Venäjällä täytyy ajaa liikenteen mukaan. Kun antaa tietä venäläisille, menee hyvin. Itse asiassa ajokulttuuri on joustavampi kuin meillä, kun pääset siihen mukaan. Mutta aina on varottava ja ennakoitava, tilanteet tulevat nopeasti.

Missä meinaat vielä ajella kaudella 2016?

Jos terveys (jalka) ja tilanne sallii, lähdän loppukuusta viikonlopuksi Venäjälle Pietariin GR-porukan kanssa. Muuten loppukausi menee Suomen puolella ajellessa. Etusijalla ovat kerhon tapahtumat, syyskokous ja kiitoskirjko.

Nimi?

Tiina Seitoja.

Minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

Itä-Suomen.

Mitkä kaupungit ja kunnat kuuluvat alueeseesi?

Joutseno, Imatra, Parikkala, Savonlinna ja niiden väliset kunnat. Osittain Lappeenrantaakin, jossa toimii myös Kaakon alue.

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

Vuodesta 2001 eli 15 vuotta.

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

Silloinen presidentti Ari Kasurinen pyysi minua ja miestäni Karia tähän tehtävään. Samalla perustettiin uusi alue, GR Itä-Suomi.

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja millaisissa tehtävissä?

Aktiivisimpia ovat olleet Imatralta Antsa Sjöblom, Ismo Häyhä, Pirjo Tiippana ja Kari Korte. Savonlinnasta Jukka Rahikainen, Henri Montonen ja Juha Räisänen. Tiimi muodostuu aina tilanteen mukaan siellä, missä toimimme.

Jukka Laakkonen on ollut mukana tekemässä muun muassa MOJ 2013 Imatra ja EMC 2015 t-paitojen logoja. Erittäin monipuolista ja monitaistoista porukkaa meillä on.

Osallistu Gospel Riders -lehden tekoon! Lähetä lyhyt tai pitempi teksti esimerkiksi jostakin alueesi tapahtumasta kuvan kera. Tai reissuraportti, juttua omasta moottoripyöräharrastuksestasi tai muusta aiheeseen liittyvästä. Ja toimitus kiittää!

EMC Rally 2016 Espanjan Tarragonassa

Martti Jantunen

EMC Rallyn 2016 järjesti Covered Backs -kerho, jonka presidentti Carlos Laborda kävi esittämässä kutsun viime kesänä Suomen EMC Rallyssa. Paikkana oli kristillinen koulutuskeskus noin 30 kilometrin päässä Tarragonan kaupungista. Tapahtuman teema oli "Pimeydestä valoon". Se kertoo siitä evankeliumin (Joh 1:5) sanomasta, että Kristuksen valo loistaa pimeässä eikä pimeys saa sitä valtaansa.

Suomalaisväriä

Ennen tapahtumaa esitettiin veikkauksia siitä, moniko suomalainen löytäisi tiensä Espanjan ralliin. Kun saavuin pienen harhailun jälkeen tapahtumapaikalle torstai-iltana, meitä oli jo silloin koolla lähes kymmenen. Jotkut olivat tulleet lentämällä ja vuokranneet Espanjasta auton tai pyörän, mutta useimmat olivat ajaneet Suomesta saakka. Tärkeintä oli se, että perille oli päästy kokemaan kristittyjen motoristien yhteyttä yli kansallisuus- ja kerhorajojen.

Perjantaina suomalaisia saapui lisää ja iltaan mennessä meitä oli laskujeni mukaan 36 neljästä eri kerhosta. Olimme hyvin edustettuna, kun koko EMC:n kävijämäärä oli arvioni mukaan 300 paikkeilla.

Ulkomailla järjestettyjen EMC-rallien perinteeseen on kuulunut suomalaisten yhteistilaisuus. Niinpä kokoontuimme lauantaina suurella joukolla laulamaan suomalaisia lauluja. Ruokailussa olimme jo viritelleet äänijänteitä laulamalla omissa pöydissämme "Nyt silmäin alla Jeesuksen." Vaikka olin kuutosen lauluäänellä mukana kuorossa, järjestäjät pyysivät vielä uuden esityksen yhteisenä ruokaroukoksena.

Ajelut

Yhteisajelut ovat monelle EMC:n parasta antia. Ride out -ohjelmaa oli tarjolla perjantaina ja lauantaina. Perjantaina lainasin pyörääni erälle biker-veljelle joten olin mukana vain lauantaina. Ajelu suuntautui aluksi loputtoman tuntuisia mutkia ja nousuja sisältävälle vuoristotielle, josta päädyimme Montblancin historialliseen kaupunkiin. Paikallispoliisin autopartio johti meidät kaupungin torille, josta jatkoimme yhteiskuvauksen ja juomataun jälkeen takaisin

Erilaisia selkämerkkejä Montblancin torilla. Poliisikin pääsi mukaan!

Gospel Riders -selkämerkkejä vilahteli usein EMC:ssä

Suomalaiset yhteistilaisuudessa auringon paisteessa.

rallipaikalle. Pitkä letkamme eri kristillisten kerhojen väreissä herätti ansaittua huomiota matkan varrella.

Jalkojen pesun esimerkki

Hengellisestä annista mieleeni jäi erityisesti lauantai-illan kokous. Ennen ehtoollista Carlos Laborda puhui Jeesuksen antamasta mallista palvelemisesta. Johanneksen evankeliumin 13. luvussa Jeesus nousi aterialta, pesi opetuslastensa jalat ja kehotti sen jälkeen seuraamaan hänen esimerkkiään: Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille. Carlos, hänen vaimonsa ja kolmas Covered Backs -kerholainen palvelivat pesemäl-

lä illan vieraiden jalat ennen ehtoollista. Kokemus oli puhutteleva; tunsin, että järjestäjät halusivat tosissaan palvella meitä vieraita nöyryn sydämin.

Ensi vuonna Latviaan

Suomalaisten ohella pitemmästä matkasta omilla pyörillä saapuneita olivat CMA Latvian neljä motoristia. He olivat aloittaneet matkan Iron butt -ajolla ja esittivät tapahtumassa kutsun EMC 2017 tapahtumaan, joka järjestetään Latviassa 4.-6.8.2017. Tapahtuma on vain päivän ajomatkan päässä Suomesta, joten eiköhän oteta tavoitteeksi satalukuinen osallistujamäärä Gospel Riders -kerhosta!

GR-paparazzin salakuva kertoo, että Harley-Davidson testailee uutta tosi isoa mallia, jonka ennennäkemätön kate suojaa paitsi sateelta, räntältä, rakeilta myös syöksyvirtauksilta ja jengikahinoilta. Tilaa on koko perheen reissuvarusteille ja äänet ovat unohtumattomat. Valmistusmaaksi arvioidaan hieman yllättäen naapurimaatamme Ruotsia.

**Mahtavia tarjouksia
matkklubi ORENDAN
jäsenille!**

ESIM! **Joulumarkkinat
KRAKOVASSA!** **305€**
To 15.12. - Su 18.12.2016
Sisältää suorat lennot.
Hotellin keskustassa aamiaisella.

Kysy klubijäsenyydestä Reijolta
0400 562088, reijo.ruotsalainen@gmail.com
KATSO ESITTELY: www.cluborenda-esittely.fi

Shalom! Lähde kanssamme motoristihenkiselle matkalle

Israelin
lämpöön
21.–29.4.2017

- Lähtö Helsingistä **pe 21.4. klo 20.05** ja paluu **la 29.4. klo 6.00**
- Perushinta **1450 €**, retkipaketti noin **350 €**. 1hh lisämaksu **399 €**
- Hotellit: Jerusalemissa Leonardo Jerusalem ja Tiberiaassa Leonardo Club
- Retkikohteita Jerusalem ympäristöineen sekä Galilean eri kohteet
- Paikallinen opas **Harri Kröger**
- Matkanjohtajat **PeeTee** ja **Anne Juntumaa**
- Ilmoittaudu: [041 430 3000](tel:0414303000), ptjuntumaa@gmail.com
- Tule mukaan upealle matkalle hyvässä seurassa!

Kaasu pohjassa!

Hanki hyvä
evankelioiva
kirja ystävälle!

20€
+pk.

Tarina monien elämänvai-
heiden jälkeen mottipinon
juuresta media- ja moot-
toripyöräevangelistiksi.
Mikä johti Reijo Ruotsalaisen
elämänsä tärkeimmän valinnan
paikalle?

Hanki tämä kirja nyt heti!

reijo.ruotsalainen@gmail.com
puh. 0400 562088

Skootterimummin reissu EMC-rallyyn 2016

Kadonnut lammas matkalla Espanjaan

Päivi Vesamäki

Suomalaiset ja GR Espanja EMC 2016 rallyssa

Lähdimme EMC-reissulle tänä vuonna uusin ja erilaisin fiilisin kuin aikaisempina vuosina. Vain me kaksi, mieheni Vespa ja minä – omilla pyöрилämme! Huutomerkki on tässä todella paikallaan, koska hankin oman pyörän, Honda SH 300 -skootterin, ja aloitin ajamisen vasta vuosittain. Ajokokemukseni ennen reissua oli noin 2000 kilometriä, ja nyt edessä olisi noin 6500 kilometriä kolmessa viikossa.

Jännityksen ja innostuksen sekamelska aaltoili mielessäni, kun aloimme tosissamme suunnitella ja viimeistellä reittejä, varauksia ja varusteita. Sateenpitävä putkikassi ja Vespan Hondan toinen sivulaukku tarjosivat sopivasti tilaa tavaroille kolmen viikon reissuun. Hyvin taisin pakkailla, koska kaikkia tuli käytettyä enkä kaivannut muuta. Vespa hoiti hienosti majapaikat, varaukset lautoille ja muut asiat. Sanoin monille, että mikäs minun on lähtiessä, kun on Taivaan Isä matkanjohtajana ja Vespa matkaoppeana.

Täydessä turvassa

Matkasuunnitelmamme synnytti kommentteja laidasta laitaan: "Hieno homma!" "Kuinka sä uskallat?" Kysymykseen "pitääkö sinne nyt mennä, miksi?" vastasin, että haluan kokea EMC-reissun taas yhdessä Vespan kanssa, en halua olla erossa kolmea viikkoa. Ja koska nivelrikkoinen polveni ei salli istua kyydissä, oma pyörä on ainoa vaihtoehto. Pikku Hondassani on erittäin muka-

va, polviystävällinen ja helppo ajoasento.

Suhtauduin matkaan haaste kerrallaan -asenteella. Haasteita riittikin, mutta ystävien rukous-tuki toi ihmeellisen rauhaa ja Jumalan läsnäoloa tiukkoihinkin hetkiin. Pelko ja kiire saavat minussa aikaan panikointia, jonka puran kiukuteltuna. Silloin menee moni asia pieleen. Tällä reissulla ei tarvinnut pelätä, vaikka täytyy myöntää, että jännittäviäkin hetkiä oli.

Reissu oli monella tavalla rukousvastaus. Suu-

rin niistä oli se, kun joku "tulkkasi" minulle, mitä Jumala tarkoitti antaessaan matkaan tarvittavan rohkeuden, voiman ja varmuuden. Itsetunto ni vahvistui, kun kuulin olevani pystyvä, osaava ja rakas monelle. Herra pitäisi minusta huolen. Lähtiessäni kiinnitin pyörään maskotiksi pehmolampaan Suomen lipun viereen. Minulle se oli kadonneen lampaan symboli. Maskotti vaihtui matkalla pehmokarhuksi, lempeän rohkeuden symboliksi.

White Pearl in kuski ja motoristimummi (ja sen miäs Black Birdin kuski Vespa)

Alkumatkan kokemuksia

Lähdimme keskiviikona 27.7. ajelemaan kohti Turkua ja iltalauttaa. Satamassa odotti haaste numero yksi: piti ajaa luiskaa pitkiin laivaan. Mieleen nousi Israelin reissulta tilanne, jolloin Vespa pyysi minua nousemaan Black Birdin kyydistä ennen laivaan ajoa, koska luiska oli niin jyrkkä ja öljyinen. Ajo laivaan meni hyvin, ja autokannella oli vastassa oppitunti numero yksi: miten sidon pyöräni liinoilla? Ei, en käyttänyt ruostetissolmuja.

Aamulla lähdimme Tukholmasta päivän taipaleelle, viisisataa kilometriä Göteborgiin. Ajoimme myös moottoriteitä, että ehdimme ajoissa Kieliin lautalle. Muutenhan suunnitelmiin kuului – pyynnöstäni – moottoriteiden välttäminen. Ruotsin motareilla sattui matkan ainoa menetyks. Huomasin taukopaikalla, että matkamaskottini oli häipynyt ja vienyt Suomen lipun mukanaan. Opimme, ettei kannata käyttää puista lipputankoa, se napsahtaa poikki vauhdissa. Tai ehkä maskottini oli siirtolaislammakka, joka halusi kotiin!

Perjantaina ajoimme noin 325 kilometriä Kielistä Meppeniin. Matka oli alkanut hienosti ja Hondan kulutus osoittautui pieneksi. Neljä litraa sadalla moottoritienopeuksissa ja 3,5 litraa kaukunkiajossa ja maantienopeuksissa. Hyvin pysyi pieni vaalea ison mustan perässä Saksan moottoriteilläkin. Ruuhkajonojen välissä pujottelu oli haaste numero kaksi, ja hyvin sujui sekini.

Matkanteon haasteita

Luantaina ajoimme vain 260 kilometriä. Yöpymispaikka oli Etten-Leur Hollannissa. Tänään tarvittiin ensi kerran sadeasuja. Ne olivat ehdoton ja hyvä hankinta, vaikka tuntuivat pakatesa ehkä turhilta, kun lämpöä oli +20 ja olimme lähdyssä Espanjaan. Tässä vaiheessa eteen tuli yksi pitkän reissun harvoista kurjista asioista, ikävä kotiväkeä.

Seuraavana päivänä ajoimme reilut 400 kilometriä. Haaste numero kolme oli Pariisiin vilkas liikenne, josta minua oli peloteltu. Kaikki meni hienosti, ja majapaikkakin löytyi. Oikeastaan koin skootteristina olevani kuin kotonani Pariisissa! Niin paljon niitä oli siellä, ja kaksipyöräisiä kunnioitettiin kohtalaisen hyvin. Parkkeerausessakin he tuntuivat hallitsevan. Yhteenkin liikenteenjakajaan oli pysäköity kaksitoista skobaa! Pariisiin majapaikassa meitä odottivat Tapsa ja Pirjo. Tutustuimme parin päivän aikana Eiffeltorniin ja muihin Pariisin ihmeisiin – metrokyydillä, ei mopoilla.

Keskiviikona 3.8. ajoimme Pirjon ja Tapsan kanssa noin 410 kilometriä Limogesiin. Majapaikka oli motoristille sopiva Ibis Budget. Totesimme, että pitkällä reissuilla kannattaa käyttää myös yksityisiä B&B-paikkoja. Ne ovat usein viihtyisämpiä kuin ketjumotellit ja hintakin on kil-

Kiitollinen skotterimummi

palilykykyinen. Reissuissa kannattaa muutenkin hyödyntää parhaiten toimivia asioita ja luopua turhista periaatteista. Olin joskus sanonut, että Suomen rajojen ulkopuolella ei mennä Mäkkäriin! Mutta sen parempaa taukopaikkaa ei toisinaan ole, siellä on viileää, ruokaa saa nopeasti, ja tietää mitä se on. Ja nettiyhteydet pelaa.

Läpi koetusten

Ennen kuin pääsimme torstaina lepäämään presidentin varaamaan Hotel Presidentin huoneeseen upeassa Andorrassa, oli luvassa haasteiden haaste, numero neljä: ajo väsyneenä. Taakse jäi melkein 500 kilometriä kapeita ja ruuhkaisia teitä. Kurvit olivat todella tiukkoja, kun tie nousi pilvien läpi vuorenhuipun yli Andorra la Vellaan. Hämäryys ja sade ilahduttivat vielä loppumatkasta. Kaikki opit hidasajasta, tiukoista käännoksistä ynnä muusta olivat koetuksella. Olisin kyllä katsonut etupyörää pidemmälle, jos olisin nähnyt sumupilven läpi! Ylhäällä vuoristoteillä olin hyvin lähellä uskoa sarvipään kuiskeita: ei sinusta ole tähän! En kuunnellut, vaan lisäsin rukousta. Voittajan voimalla sekä hyvät oppaat edessä ja takana: I did it! Iso kiitos Taivaan Isälle sekä Vespalle ja Tapsalle (ja Rooverille EAK:sta!)

Pyöräni Helmi osoitti olevansa helmi tällaisissakin oloissa. Ei kuumennut moottori eikä kärynyt kytkin. Se on näppärän kokoinen käsiteltävä ja silti tehokas. Ja se ajomukavuus! Ei ollut selkää kipeänä eikä peppu puuduksissa. Nivelrikot polvessa ja sormissa eivät vaivanneet mitenkään.

Kiitollisin mielin

Perjantain 170 kilometrin jälkeen olimme perillä Tarragonan lähellä, Espanjan vuorilla EMC 2016 -tapahtumassa. Mittariin oli kertynyt kotipihasta 2931 kilometrejä. Lämpötila oli +35 ja fiilis kiitollinen! Matkalla olimme hakeneet majapaikan avaimet seitsemän kilometrin päästä Fonda dels Angels eli Enkelten majatalo -hotellista Montblancin kylästä. Sopiva nimi hotellille, kun matkassa oli enkelten ystäviä ja ainakin legioonasuojelusenkeleitä!

Lounasta saimme täpötäydestä kyläravintolasta 200 metrin päästä EMC-paikalta. Olimme ehkä sen verran epäilyttävän ja hikisen näköisiä että, henkilökunta ohjasi meidät kabinetin puolelle. Ihanan viileässä huoneessa riisuimme heti nahkat ja coret ja nautimme todella hyvät ruuat. Olo oli jo tässä vaiheessa hyvä ja mieli iloinen, mutta rallipaikalle se kymmenkertaistui. GR-sisaret ja -vel-

jet ottivat meidät vastaan rakkautellisesti. Paljon halauksia ja iloisia kasvoja. Meitä autettiin, ohjattiin ja neuvottiin. Parin päivän aikana suomiryhmästä löytyi minulle hiustenlaittajaa, seuraava uima-altaalle ja keskustelukumppaneita – ja ne yhteiset rukous- ja lauluhetket! Iloitsin myös tavatessani muita EMC-piireistä tutuiksi tulleita ystäviä! Yksi heistä oli Sandy Englannista, tuore mummi hänkin. Tapahtumassa oli paljon hienoa ja uuttakin koettavaa. Jotkut asiat sujuivat huommin, kuten kaikissa tapahtumissa.

Sain rakkailta motoristi-ystäviltä niin paljon kehuja, kannustusta ja rukousapua, etukäteen, matkan aikana ja Espanjassa, että niillä menään monet monituiset huonot päivät. Kiitos Jeesukselle teistä ja onnistuneesta matkasta! Kiitos Seikku ja muut lähettäjät kotomaasta. Monista kehuista täytyy mainita se, mitä itse Äijä sanoi: "Oot sä vaan aika äijä!" Se sai olon mahtavaksi ja kaikki itikat hammasväleistä näkyviin! Ostin muuten Kadonneelle lampaalle seuraajan: Garhu Rohkean. Se ilmentää hyvin sisäisen rohkeuteni vapautumista. Paluumatka kaikkine seikkailuineen ja rukousvastauksineen meni yhtä hienosti, mutta siitä ehkä myöhemmin.

Seuraava EMC
Latviassa 4.-6.8.2017
Sinne järjestämme
yhteisen GR matkan.

GOSPEL RIDERS

Tiedotuksia

Valtakunnallista toimintaa

<http://www.gospelriders.fi/toimintakalenteri/>

Gospel Riders -kerhon kiitoskirkko ja syyskokous 2016

Gospel Riders jäsenet, tervetuloa Voikkaan kirkkoon 24.9.

Osoite on Kirkkokuja 1, 45910 Kouvola

Kiitoskirkko alkaa klo 12.00

Messun jälkeen ruokailu samassa tilassa

Syyskokous klo 14 samassa paikassa

Ilmoittautuminen: Sirpa Hallikas

040-7436081, shallikas@gmail.com

Myös Facebookin kautta: Gospel Riders Kaakko

Ruokana savulohi, lihamureke, perunat, riisi, leipä, juomat,

salaatti, kahvi. Hinta 10 €

Terveisin Jukka Parkkinen

GR Kaakon aluevastaava

044 045 1001, jpw.parkkinen@gmail.com

Vastuunkantajapäivä 4.-6.11.2016

Vastuunkantajapäivät on perinteisesti suunnattu kerhon vastuunkantajille, aluevastaaville, ajokouluttajille, motoristipastoreille, taloudesta vastaaville, toiminnantarkastajille – kaikille meille, jotka tavalla tai toisella kannamme kerhossa vastuuta. Tapahtuma alkaa perjantaina päivällisellä ja päättyy sunnuntaina lounaaseen. Ilmoittautumis- ja muut tiedot tulevat lähiaikoina nettisivuille.

Naisten pystymettä

Kaikille itse ajaville ja takana istuville naisille Naisten pystymettä mukavuuksilla. 17.-18.9. Eurajoella seurakunnan leirikeskuksessa, Luodontie 27, Linnamaa.

Ilmoittautumiset 11.9. mennessä minna.jarvinen@gospelriders.fi

Hinta määräytyy osallistujamäärän mukaan, joten nyt porukalla mukaan!

GOSPEL RIDERS

Gospel Riders -aluetoiminta yhteystiedot

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue,
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjöling, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Sonja Hellén-Nieminen, 040 543 0608,
sonja.hellen-nieminen@gospelriders.fi,
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Hannu Häivölä, 050 636 76,
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Enden, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715,
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi,
shtiina@gmail.com

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132,
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, Kouvolan alue,
044 045 1001, kaakko@gospelriders.fi
Aki Nokelainen, Kotkan alue,
050 535 4068, kotka@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044 966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com

Lapland

Jorma "Jompe" Laitala, 040 512 3613,
jorma.laitala@gospelriders.fi

Lännetie (Lohja)

Ari Maaranen, 041 504 4523,
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857,
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Jorma "Jompe" Laitala, 040 512 3613,
jorma.laitala@gospelriders.fi,
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Veli-Matti "Veltso" Raninen, 040 864 4861,
pohjois-karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen (tiedottaja),
0400 719 536, mj70@saunalahti.fi,
satakunta@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615,
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240,
tampere@gospelriders.fi, pekka.vesama-
ki@gospelriders.fi

Turku

Arto Koivukoski, 050 514 6761,
arto.koivukoski@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284,
viitasaari@gospelriders.fi

GR Jerusalem

jerusalem@gospelriders.fi

GR Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312,
info@gospelriders.ee

GR Espanja

Juan Garcia Martinez,
info@yosamotor.com

Suomen- ja englanninkieliset yhteyden-
otot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462,
famoso36@hotmail.com

Puheenjohtaja

Tapio "CityCowboy" Kyllönen,
0400 262 016,

tapio.kyllonen@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Helmer Kuismin, 040 702 5804,
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240,
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462,
pertti.kiukainen@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088,
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi

Kerhokauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com